

NORGES Jeger- OG FISKERFORBUND

Statsråd Vidar Helgesen
Klima- og miljødepartementet

Vår ref:

Deres ref:

Hvalstad, den:13.01.17

Vedr lisensfelling av ulv - behov for snarlig avklaring

Klima- og miljødepartementets vedtak om å si nei til lisensfelling av Osdalsflokken og ulv i tre revirer innenfor ulvesonen 20.12.16, har ført til et svært høyt konfliktnivå rundt ulveforvaltningen. Mange føler seg ført bak lyset, og det er stor frustrasjon over at Stortingets vedtak med et pennestrøk er satt til side. Vedtaket innebærer at ulvesonen i praksis er blitt et reservat der Stortingets bestandsmål ikke får noen praktisk betydning. Norges Jeger- og Fiskerforbund (NJFF) er svært bekymret over situasjonen, og forventer at statsråden snarest framlegger en ny og bredere gjennomgang av lovgrunnlaget for lisensfelling, slik at Stortingets vedtak om ulveforvaltning kan gjennomføres som forutsatt.

NJFF registrerer at statsråd Helgesen tar situasjonen alvorlig, og at det er vilje i departementet til å foreta en grundigere vurdering av lovgrunnlaget. Samtidig vil NJFF understreke at tidsaspektet er av avgjørende betydning. Dersom det skal være mulig å få til en lisensfelling i inneværende jakt sesong, er det svært knapp tid. Særlig gjelder dette for områdene innenfor ulvesonen der jakttiden kun varer til 15. februar.

NJFF oppfatter at det er et videre juridisk handlingsrom i dagens lovverk enn hva departementet har konkludert med og har lagt til grunn for sitt vedtak i behandling av klagesakene vedrørende lisensfelling av ulv. Vi viser i den sammenheng til brev av 01.01.17 fra Utmarkskommunenes sammenslutning (USS), som støttes av NJFF.

Naturmangfoldlovens § 18 c må også vurderes

NJFF mener at departementet også må trekke inn naturmangfoldlovens § 18 c i sin vurdering av lovgrunnlaget for å åpne for lisensfelling. I innstillingen fra Energi- og Miljøkomiteen i forbindelse med behandling av ulvemeldingen (Meld. St. 21 (2016 – 2016) Ulv i norsk natur Bestandsmål for ulv og ulvesone) sier flertallet blant annet:

«Flertallet mener at forvaltningen av ulv ikke må være til hinder for en aktiv bruk av utmarksressursene og levende lokalsamfunn, og at Norge tar et selvstendig delansvar for å sikre en levedyktig skandinavisk ulvebestand innenfor Norges grenser. Flertallet anerkjenner at det å leve med rovvilt tett innpå seg kan medføre en belastning for enkeltpersoner i lokalsamfunnet. (...) Flertallet mener at størst mulig grad av regionalforvaltning innenfor rammene av en nasjonal rovviltpolitikk er et viktig prinsipp. Flertallet mener derfor at regional forvaltning skal ha myndighet til å fatte vedtak om felling når bestanden av ulv er innenfor bestandsmålet.»

Forlikspartiene legger gjennom denne merknaden til grunn et bredt vurderingsgrunnlag. Det må innebære at både naturmangfoldlovens § 18b og § 18 c bør vektlegges slik at

vurderinger av både skadepotensial og totalbelastning, livskvalitet og andre samfunnshensyn skal danne grunnlag for å åpne for felling. NJFF er overrasket over at departementet ikke har lagt dette til grunn i sin behandling av klagen på fellingsvedtakene fattet av rovviltnemndene i region 4 og 5. Vi forutsetter at departementet nå foretar en slik helhetlig vurdering i sin gjennomgang av lovgrunnlaget.

Forlikspartiene legger i innstillingen vekt på rovviltnemndenes rolle og ansvar som regionalt forvaltningsorgan som blant annet skal ha myndighet til å fatte vedtak om felling når bestanden er innenfor det vedtatte bestandsmålet. Måten denne saken er håndtert på bidrar til å sette rovviltnemndene i en vanskelig situasjon. Det er svært uheldig.

30.12.16 konkluderte Sveriges Högsta förvaltningsdomstol i sin avgjørelse vedrørende länsstyrelsens beslutning om lisensjakt på ulv i 2016 med at det ikke var grunnlag for å stoppe jakten, og retten slo fast at lisensjakten for 2017 ikke stoppes. I dommen heter det blant annet:

«Huvudsyftet med jakten är att minska koncentrationen av varg i de delar av landet där den är som tätast för att begränsa de socioekonomiska konsekvenserna. Länsstyrelsen har särskilt betonat att jakten syftar till att förbättra möjligheterna för älgförvaltningen och fårnäringen samt till att minska risken för angrepp på hundar vid löshunds jakt. Länsstyrelsen har även framhållit att jakten syftar till att minska konflikten mellan människa och varg och minska människors oro. Vidare har länsstyrelsen betonat att jakten syftar till att öka acceptansen för vargen och för viltförvaltningen, vilket i sin tur torde minska den illegala jakten. I likhet med förvaltningsrätten och kammarrätten anser Högsta förvaltningsdomstolen att dessa syften får godtas.»

Sverige må forholde seg til EUs art- og habitatdirektiv. Som naturmangfoldloven i Norge, er dette direktivet en konkretisering av forpliktelsene som ligger i Bernkonvensjonen. Dommen vektlegger sosioøkonomiske hensyn og har en helhetlig tilnærming til konfliktene og den belastning mange berørte mennesker opplever. NJFF opplever at denne svenske dommen tar opp i seg de hensyn som forlikspartiene i Stortinget vektla, og at den synliggjør det juridiske handlingsrommet i lovverket og i forhold til våre internasjonale forpliktelser. NJFF anmoder derfor om at departementet legger dette til grunn i sin videre vurdering av lovgrunnlaget for lisensfelling av ulv der også naturmangfoldlovens § 18 c inngår.

Vennlig hilsen
Norges Jeger- og Fiskerforbund

Espen Søylen
Generalsekretær